

lønge denne Debat, idet jeg ingen Grund finder til at gentage altfor meget af, hvad der alt er blevet sagt.

D. Scavenius: Jeg tror i Modsaetning til, hvad der har været det væsentligste Indhold af, hvad de sidste ærede Talere have udtalt, at der er Anledning til Oprettelsen af en Kreditforening som den, her er foreslået. Sagen er jo den, at det vistnok maa siges, saaledes som det ogsaa indrømmes af de to første ærede Talere, at der her ikke blot er Spørgsmaal om Oprettelse i al Almindelighed af en ny Kreditforening for en vis Art af Ejendomsbestidere, men der er Spørgsmaal om at oprette denne Kreditforening paa til Dels ny Principper. Jeg tror, at navnlig Hovedpunktet i disse er et saadant, om hvilken den almindelige Mening for en stor Del har samlet sig som nærmest noget særdeles hensigtsmæssigt, navnlig at en Del af Laanet skal blive staaende som uamortiseret. Der er jo ingen Tvivl om, at saaledes som Udbillingen har været i de nuværende Kreditforeninger, forholder det sig saaledes, at naar der skulde ske en Forandring, efter at Laanet havde været afdraget til et vist Punkt, saa kunde denne Forandring ikke ske, uden at det i alt Fald ikke var forbundet med ikke ubetydelige Omkostninger for de vedkommende Laantagere. Men foruden denne Side af Sagen er det jo ogsaa saaledes, at man i andre Retninger søger for denne ny Kreditforening ny Bestemmelser indførte, der netop lige over for Bestemmelsen om den uamortiserable Del af Kapitalen hde en noget større Betyggelse for Obligationsejerne. Der er indvendt i Dag fra de to første Talere, dels, at der ingen Trang var til en saadan Kreditforening, dels paa den anden Side, at Formaalet med den kunde lige saa godt opnaas ved, at man gav disse forskellige Lettelser til de allerede bestaaende Kreditforeninger. Hvad nu Trangen angaar, saa er den imidlertid ikke ubetydelig bestemt derved, at man kan nævne, at der er et saa og saa stort Antal Kreditforeninger med et saa og saa stort Ublaansbeløb, og at Tilgangen til disse Kreditforeninger har været i og for sig ret betydelig til enhver Tid, thi det vil jo være ret klart, at naar Folk trænge til Penge, søge de dem i de bestaaende Pengeinstitutter. Denne Omstændighed beviser altsaa ingenlunde, at der jo kan træffes Bestemmelser for disse, som kunde være heldigere og hensigtsmæssigere og det til begge Sider, baade med Hensyn til de laansøgende og med Hensyn til Betyggelserne. Naar det saa siges om disse Bestemmelser, at de til Dels ere mindre heldige, tror jeg

dog ikke, at denne Kritik er bleven gjort gældende fra ærede Medlemmers Side over for Spørgsmaalet om den uamortiserable Del af Kapitalen. Det blev udtalt fra det ærede Medlem for Vornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem), at med de nuværende Bestemmelser vilde Laansøgere f. Eks., naar der er Tale om den Sum, der blev nævnt, 30,000 Kr., komme til at hde det samme Beløb som nu i Renter og Amortisation. Men det er i og for sig heller ikke derom, at Spørgsmaalet drejer sig. Det drejer sig om, at der for den Del af Laanet, for hvilken der ydes en særlig god Sikkerhed, altsaa det, som svarer til $\frac{1}{3}$ af Takationsværdien, ikke afdrages, ikke amortiseres, hvormod den Del af Laanet, for hvilken der ydes den mindre Sikkerhed, afdrages hurtigere end nu, og dette er i og for sig det naturlige og rigtige. Derved opnaas der jo alligevel det væsentlige, nemlig at den Del af Laanet, for hvilken der ydes særdeles god Sikkerhed, ikke behøver at afdrages. Naar der saa er Spørgsmaal om de Bestemmelser, der ere tagne her med Hensyn til Vurdering, saa tror jeg nok, saaledes som Forholdene ere, og som man kender dem, at disse Bestemmelser hde en nok saa god Sikkerhed for Obligationsejerne som de nuværende. Der siges, at Medlemmerne nok i det hele selv ville vide at træffe det rette, og ville se ikke at komme videre med Vurderingen, end det bør ske, men dertil vil jeg dog sige, at det er jo ikke altid Tilfældet, at vedkommende tænke saa langt frem i Tiden; i Reglen have de nærmest Tanken henvendt paa det nuværende. Det kunde altsaa nok være, at der i saa Henseende kunde træffes bedre Bestemmelser end nu. Dertil vil jeg ogsaa føje, at naar der siges, at disse Bestemmelser ere urimelige, saa er det jo saaledes, at ingen behøver at gaa ind i denne Kreditforening, som ikke selv ønsker det; det bliver altsaa de vedkommende Laansøgere egen Sag forud at betænke, hvilke Rettigheder der her gives eller ikke gives dem. Nu er det ganske vist saaledes, at der i § 3 træffes den Bestemmelse, at de gamle Kreditforeninger, for saa vidt de ville have de samme Begunstigelser som dem, der nævnes i denne Lov, skulle ogsaa opfylde disse Betingelser, men derved er den Bemærkning at gøre, at disse Bestemmelser ere ogsaa knyttede sammen med Bestemmelsen om Ikke-Amortisation. Hvis man altsaa fra den Side ikke sætter Pris paa Bestemmelsen derom, som det synes der er udtalt fra flere ærede Taleres Side, saa behøve de jo ikke at søge disse Begunstigelser. Naar saa Spørgsmaalet er fremdraget med Hensyn til de Ejendomme, som